

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Klepšem
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2023, č. j.: OAM-535/ZA-ZA12-HA10-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2023, č. j.: OAM-535/ZA-ZA12-HA10-2022, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nepostupoval podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), aplikoval nesprávné právní normy a učinil nesprávné právní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

závěry. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedl jen jeden ze dvou důvodů své žádosti s tím, že později bude mít možnost podat výpověď v celku, přičemž k původně plánovanému pohovoru již nedošlo. Komise místní rady žalobci „nijak“ nepomohla, X., což žalovaný nesprávně interpretoval. Strýc nebo X. se k žalobci X. dostavili, a přitom mu vyhrožovali a fyzicky ho napadali. Nátlak strýce měl určitý vývoj, když zpočátku X. a později žalobci vyhrožoval osobně. Žalovanému nepřísluší spekulovat, jestli by žalobce mohl zapomenout na přímé fyzické násilí. Ohledně pozemku by na žalobce v budoucnu v rámci dědického řízení přešlo vlastnické právo a o záležitosti kolem pozemku se po dohodě X. staral výhradně žalobce. Není zřejmé, proč žalovaný dospěl k úvaze, že žalobce by neměl právo po svém strýci jakkoli nárokovat vrácení pozemku. Žalovaný neposoudil skutečný stav účinné ochrany práv jednotlivců ze strany policejních orgánů v zemi původu. Žalobce má negativní zkušenost s policií a nechová důvěru v její postupy, obával se proto obrátit na nadřízené orgány, aby se oznámení proti němu neobrátilo. Také má obavy z pronásledování militantní náboženskou skupinou Nihang, jejíž členové se domnívali, že je žalobce spolčen se zloději posvátné sikhské knihy. Členové této skupiny opakovaně zabíjeli kohokoli, kdo se dle jejich mínění provinil proti jejich náboženským tradicím. Není jasné, z čeho žalovaný usoudil, že žalobcův strýc věděl o adrese, na niž se žalobce přestěhoval z důvodu obav před skupinou Nihang.

3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobní námítka se snaží zpochybnit závěry o rozporuplnosti výpovědi žalobce, přičemž na většinu z nich dává odpověď velmi podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Problémy se strýcem kvůli sporu o pozemek nemají nic společného s taxativními důvody udělení azylu v ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Jediným motivem původce této hrozby jsou zjištěné důvody žalobcova strýce, přičemž závažnost tvrzených problémů se strýcem je podle žalovaného účelově nadsazená. O hrozbě ze strany příslušníků skupiny Nihang žalobce poprvé hovořil až dne 1. 2. 2023 při druhé žádosti o mezinárodní ochranu a také v tomto případě žalovaný shledal rozpory v žalobcových tvrzeních. Pokud neslo jednání těchto osob znaky protiprávnosti, mohl žalobce využít mechanismů ochrany poskytovaných právním řádem země původu. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. V poskytnutí údajů k žádosti dne 21. 6. 2022 žalobce uvedl, že je indické národnosti, vyznává hinduismus, cítí se zcela zdrav, není členem žádné politické strany ani skupiny, je svobodný a bezdětný. Z vlasti odcestoval dne X. se dostal do České republiky. Žalobcův strýc a X. ho chtějí připravit o zemědělský pozemek, žalobcově X. Žalobci vyhrožuje strýc zabitím, podal proto na něj stížnost na policii a na místní radu, komisi řešící spory.
6. V poskytnutí údajů k žádosti dne 1. 2. 2023 žalobce uvedl, že jeho důvody jsou stejné, jako uváděl v minulém řízení, strýc a X. jej chtějí připravit o zemědělský pozemek a strýc mu vyhrožuje zabitím, podal proti němu stížnost na policii a na místní radu, komisi, která řeší spory; strýc má peníze, tak X., chce, aby stížnost proti němu stáhl, nevyhrožuje přímo jemu, ale vždy přes někoho, bojí se o život, výhrůžky začaly asi X.; další důvod je, že se roku X. účastnil X., během nichž došlo k zneuctění sikhské náboženské knihy, členové militantní skupiny Nihang se domnívali, že se na zneuctění knihy podílel, posléze mu vyhrožovali.
7. Během pohovoru vedeného dne 1. 2. 2023 žalobce uvedl, že se jeho osobní situace změnila, neboť se stupňují výhrůžky skupiny Nihang a je vyhrožováno X.; potíže začaly roku X.;

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

strýc a X. žalobci též nabízeli X., což odmítl, a proto mu vyhrožovali a fyzicky ho napadali, a to asi X. Bylo vyhrožováno přímo jemu, X. se přestěhovali jinam, X. Proti strýci podal stížnost na policii a místní komisi, která řeší spory, na přestupkovou komisi se žalobce obrátil v X., komise strýci sdělila, X. Poté žalobce kontaktoval místní policii (pod kterou spadá jeho vesnice), policie sepsala stížnost a oba je pozvala, policisté žalobci tvrdili, že X. Po X. již ve věci nic nepodnikl, neboť měl strach, na nikoho dalšího se s žádostí o pomoc neobrátil ani na postup místních policistů nepodal stížnost. Dne X. se zúčastnil X., kde byla ukradena náboženská svatá kniha. Pronásledovatelé zloděje podezírali žalobce z pomoci a začali na něj útočit mačetou a způsobili mu zranění na ruce, při útěku X. Nihang je militantní skupina dohlížející na sikhské tradice; vrátil se domů a ze zpráv zjistil, že X., po dvou dnech mu X. řekla, že k nim domů přišla skupina sikhů a ptali se na něj, X., strýc mu ale vyhrožuje i nyní, neboť žalobce namítl nezákonnost X. a hovořil o obrácení se na soud, což však nemohl udělat z obavy ze sikhů; pokud by se obrátil na soud, strýcovy výhrůžky, jak se domnívá, by pokračovaly, X., chtěl jen pozemek. Ohledně osobních výhrůžek ze strany sikhů mu někdo X., prý jej kdekoliv v Indii najdou a zabijí, X., snažil se jim vysvětlit, jak k události skutečně došlo, ale nevěřili mu. Poněvadž měl žalobce negativní zkušenosti s policií, raději opustil vlast; jiné potíže v zemi původu neměl, totéž platí pro potíže se státními orgány a bezpečnostními složkami, nikdy nebyl trestně stíhán; v případě návratu se obává sikhů, ze strany strýce obavu z výhrůžek nemá, neboť strýc teď nemá důvod, aby mu vyhrožoval.

8. Při doplňujícím pohovoru dne 9. 3. 2023 žalobce sdělil, že se zúčastnil X., během nichž došlo ke zneuctění náboženské knihy, pachatel byl na místě zadržen, ač žalobce knihu nezneuctil, okolí si myslelo, že se na hanobení podílel, proto má obavy ze skupiny Nihang, která takové věci mstí. Při poskytnutí údajů k žádosti dne 21. 6. 2022 byl v šoku, bál se o rodinu, proto se nesoustředil na otázky, myslel si, že má při podání žádosti mluvit jen ve zkratce a všeobecně. Azylové řízení bylo žalobci zastaveno, a proto neměl později prostor hovořit o problémech se skupinou Nihang. Jeho rodina se přestěhovala X., čímž se její potíže vyřešily, lidi, kteří jim vyhrožovali, se k nim nedostali, možná je ale v budoucnu mohou najít, vypátrat je, rodina měla potíže kvůli sporu o půdu, báli se militantní skupiny, s níž měl potíže on, nyní rodina žádné potíže nemá. Bezprostřední pohnutkou k odchodu z vlasti bylo, že se členové skupiny Nihang přišli na žalobce zeptat do jeho bydliště, když zrovna nebyl přítomen, dostal strach a odjel ze země, též mu X. a vyhrožovali mu, X. V zemi původu má žalobce X.; živí je též X.; s rodinou v Indii je v kontaktu, X., ekonomicky se rodině daří normálně. Žalobce se nemůže vrátit, bojí se o život a o pozemek ho připravil strýc. Strýc jim začal vyhrožovat X., kdy se rozdělil pozemek, strýc dostal lepší část a odmítal jim dát, na co mají právo, neboť X., když odmítli, začal vyhrožovat, naposledy se s ním viděl v X., strýc řekl, že jej zabije či X., bude-li trvat na vrácení pozemku, nikdo jiný z rodiny potíže se strýcem kvůli pozemku neměl, X. se strýcem nikdy potíže neměla, nikdy o ní nehovořil, pozemek je žalobcův, patřil X., která to nechtěla řešit a nechala to na žalobci, pozemek po X. zdědí, obrátil se na policii stran potíží se strýcem, ta jej odmítla a X., žalobce se také obával obrátit na nadřízené složky policie, protože měl strach, raději vycestoval do zahraničí, stížnostmi na vyšší složky by si jen přitížil, policisté by to oznámili podřízeným složkám a žalobce by měl problémy. Dvakrát se obrátil na přestupkovou komisi, ale ti mu nijak nepomohli, proto se vydal na policii. Členové skupiny Nihang hovořili s X., říkali, že jej zabijí za znesvěcení knihy, X., začali vyhrožovat v X., naposledy mu vyhrožovali v X. před odjezdem, X.; sikhové jej viděli na akci a spojili si jej se zlodějem, pak mu vyhrožovali jen X., jelikož se jako rodina odstěhovali k X., když se objevili poprvé, mohli se s ním X., u

X. byli v bezpečí, u ní je nenašli, ona žije X., sikhové by si jej mohli najít po celé Indii, jelikož po celé Indii žijí. Strýc má nyní pozemek pro sebe, kdyby se jej nedomáhal, nic mu nehrozí, pozemek však chtít bude, jelikož má na něj nárok.

9. Z novinových článků předložených žalobcem vyplynulo, že během sporu o půdu byl zavražděn člen nějaké rodiny jiným členem rodiny, policie případ vyšetřuje; dále se články zmiňují o třech konkrétních incidentech členů skupiny Nihang, které skončily smrtí (X.), konflikty byly vyšetřovány policií a situace vyvolala zděšení u politických představitelů, kteří vyzývali ke konkrétním krokům a důkladnému prošetření policií.
10. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Indie, Informace OAMP, 25. 7. 2022, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv; a zpráva Mezinárodní organizace pro migraci, Přehled údajů o zemi za rok 2021, ze dne 28. 6. 2022.
11. Dne 1. 8. 2023 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim.
12. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 20. 12. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu *pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
16. Podle ust. § 2 odst. 5 zákona o azylu *ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmu se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.*
17. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

18. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
19. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje trest smrti nebo poprava, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
20. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, 3 a § 90 s.ř. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovedl skutkové závěry (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn. nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje.
21. Dále soud uvádí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi důvody pro udělení mezinárodní ochrany upravenými v ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu a dostatečně odůvodnil jejich nenaplnění. Rozhodnutí je řádně odůvodněno, skutkový stav byl zjištěn v uspokojivé míře, a to na základě shromážděných podkladů, které byly vyhodnoceny ve vztahu k žalobcově individuální situaci. Výroková část napadeného rozhodnutí je přesná a určitá, je z ní zřejmé, kdy, jak a kým bylo rozhodováno, uvedené údaje o žalobci jsou dostatečné k tomu, aby nebyly zaměnitelné s jinou osobou, samotný výrok jednoznačně konstatuje neudělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem.
22. Co se týče podkladů, vyjmenoval žalovaný zdroje, ze kterých bylo vycházeno na s. 6 rozhodnutí (ve vztahu k posouzení udělení azylu) a na s. 12 rozhodnutí (ve vztahu k udělení

doplňkové ochrany). NSS ve vztahu ke shromážděným podkladům v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008–81, mj. připomněl: „*Při používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné*“. Uvedeným požadavkům podklady zcela vyhovují, neboť dokumenty pocházejí z důvěryhodných zdrojů, o jejichž odborné úrovni nelze mít pochyb (poznatky z původních zdrojů byly zkompileovány do zprávy OAMP, druhá zpráva pochází od Mezinárodní organizace pro migraci). Zprávy jsou z roku 2022 (byť jsou jejich podkladem informace o něco starší), v době vydání rozhodnutí (20. 12. 2023) tedy byly aktuální a nic nenasvědčuje jejich neaktuálnosti ke dni rozhodování soudu.

23. Žalovaný v napadeném rozhodnutí určitým způsobem spojil posouzení věrohodnosti žalobcovy výpovědi a otázku důvodnosti žádosti.
24. Soud se především ztotožňuje s nevěrohodností žalobcových tvrzení, neboť jeho azylový příběh obsahuje výrazné rozpory a neplausibilní tvrzení.
25. Ohledně výpovědi žalobce a posouzení azylového příběhu žalovaným, poukazuje soud na judikaturu NSS ohledně důkazního standardu „*přiměřené pravděpodobnosti*“. Konkrétně lze zmínit rozsudek, č. j. 4 Azs 250/2019–61, ve kterém soud uvedl: „*Současné důkazní standard „přiměřené pravděpodobnosti“ se aplikuje nejen v rámci celkové úvahy o pravděpodobnosti pronásledování, ale nutně i na posouzení věrohodnosti jednotlivých dílčích tvrzení žadatele, která jsou posléze podkladem této celkové úvahy. To znamená, že pokud je přiměřeně pravděpodobné, že daná událost proběhla tak, jak tvrdí žadatel, žalovaný musí toto tvrzení vzít v potaz při celkovém posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Z uvedeného plyne, že je na správním orgánu, aby prokázal či vyvrátil pravdivost žadatelových tvrzení, a to buď zcela nevyvratitelně zjištěním přesných okolností vážících se k jeho tvrzení, anebo alespoň s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o správnosti úsudku správního orgánu.*“ Ve stejném rozsudku soud dále pokračoval, že: „*Lze tedy konstatovat, že žalovaný nemůže ze svého posuzování vyloučit tvrzené skutečnosti např. pouze proto, že nelze vyloučit jiný průběh událostí než ten předestřený žadatelem či že existuje alternativní vysvětlení pro určité skutečnosti, které je stejně pravděpodobné. Pokud je, byť jen přiměřeně pravděpodobné, že tvrzení žadatele je pravdivé či že se určitá skutečnost udála tak, jak žadatel uvádí, žalovaný nesmí toto tvrzení prohlásit za nevěrohodné a vyloučit jej z dalšího posuzování; naopak, musí toto tvrzení vzít v potaz při celkovém posouzení odůvodněnosti žádosti a přiřadit mu patřičnou váhu. Žalovaný může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž je postaveno téměř nájisto, že se nestaly (tj. neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že k nim došlo). Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, kde jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti. Jiná situace je, pokud je žadatel nevěrohodný ve všech relevantních aspektech své žádosti; v tomto případě (a pouze v tomto případě) může žalovaný bez dalšího posoudit žadatele jako nevěrohodného a nemusí detailně posuzovat jeho jednotlivá dílčí tvrzení (viz rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008–70, nebo rozsudky NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017–40, a ze dne 17. 4. 2019, č. j. 6 Azs 331/2018–34).*“
26. Žalobcem sdělený azylový příběh byl konstruován na dvou složkách – výhrůžkách a napadání strýcem kvůli pozemkovému sporu a na incidentu s náboženským hnutím Nihang.

27. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 21. 6. 2022 v bodu 24) žalobce popisoval toliko potíže se strýcem, obavy z hnutí Nihang nezmínil. Podstatná je poslední věta, kterou žalobce u tohoto bodu uvedl, tzn. že nemá jiné důvody pro svou žádost. V žalobě žalobce tvrdil, že byl nabádán ke stručnosti svého vyjadřování, kdy při pohovoru bude mít dostatečný prostor pro vyličení důvodů. Žalobce je však dospělý, plně svéprávný člověk, který si musí být vědom následků svých sdělení. Žalobcova situace by se jevila zcela odlišně, pokud by namísto tvrzení o absenci jiných důvodů žádosti konstatoval, že má ještě další důvod, který rozvede v rámci pohovoru. Zároveň dle soudu není pravděpodobné, že když bylo žalobci položeno 24 různých věcných dotazů k jeho osobním poměrům a celkové životní situaci, aby u posledního z těchto dotazů nemohl uvést několik dalších vět pojících se s hrozbou ze strany hnutí Nihang. Je nutno dát žalovanému za pravdu v tom, že žalobce oproti prvotnímu poskytnutí údajů k žádosti rozšířil svůj azylový příběh a předložil další tvrzení, což snižuje jeho důvěryhodnost.
28. Žalobce také následně během pohovoru dne 1. 2. 2023 zmiňoval, že mu strýc X., v průběhu doplňujícího pohovoru potom sdělil, že mu strýc X. Byla-li potíž X., působí o to nevěrohodněji, pokud žalobce v původním poskytnutí údajů k žádosti obavy z hnutí Nihang nezmínil, zvláště když dle doplňujícího pohovoru (s. 2) byla bezprostřední pohnutkou k jeho odchodu z vlasti nezvaná návštěva členů hnutí Nihang u něj doma.
29. K tvrzení o vyhrožování členy skupiny Nihang dne 1. 2. 2023 žalobce uvedl, že „X., že mě v Indii kdekoli najdou a zabijí.“ Dne 9. 3. 2023 žalobce sdělil, že výhrůžky započaly v X. a skončily X. před jeho odjezdem. K odchodu ze země původu měla žalobce bezprostředně vést skutečnost, že se skupina Nihang na něj přišla zeptat do jeho bydliště. Jestliže však žalobce při útěku dne X., disponovali údajem o žalobcově bydlišti již v X. a není zřejmé, proč by žalobce osobně nevyhledali v této době, ale až s odstupem X., když ho chtěli zabít kvůli znesvěcení náboženské knihy. Jak rovněž žalobce uvedl, měl se přestěhovat X., a tam se cítil bezpečný, u ní jej nenašli. Žalobce ovšem nedokázal vysvětlit, jak se členové skupiny Nihang dostali k údaji o tomto novém bydlišti, jestliže X. Taktéž v tomto směru tudíž není podle názoru soudu možné pokládat žalobcova tvrzení za přesvědčivá.
30. V kontextu výše uvedeného nelze mít žalobcova tvrzení ohledně hrozby ze strany skupiny Nihang za věrohodná.
31. Řadu rozporů a nevěrohodností obsahovaly i žalobcem uváděné skutečnosti stran sporu se strýcem.
32. Žalobce během pohovoru dne 1. 2. 2023 (s. 3 protokolu) uváděl, že v případě návratu do vlasti obavy z výhrůžek ze strany strýce nemá, neboť ten nyní nemá důvod, aby mu vyhrožoval. V poskytnutí údajů k žádosti i dne 1. 2. 2023 spory se strýcem o pozemek ale uváděl jako primární důvod (v poskytnutí údajů dne 21. 6. 2022 dokonce jako důvod jediný). Během doplňujícího pohovoru dne 9. 3. 2023 žalobce po předestření rozporu vysvětlil, že kdyby se pozemku nedomáhal, už by mu nic nehrozilo, ale on se pozemku domáhat bude (s. 5 protokolu), což soud za věrohodné nepovažuje, jelikož tuto okolnost musel žalobce vědět již před měsícem během pohovoru, kdy absenci obav ze strýce zdůraznil. Další vysvětlení rozporu „byl jsem tehdy v šoku“ taktéž věrohodné není, není zřejmé, proč měl být žalobce ještě dne 1. 2. 2023 v šoku X., blíže nespecifikovaný šok žalobce použil též jako vysvětlení, proč nehovořil o obavách ze skupiny Nihang během původního poskytnutí

údajů k žádosti roku 2022; žalobce je přitom zcela zdrav, proto soud nemohl jeho přetrvávajícímu šokovému stavu uvěřit, běžný stres žadatelů o mezinárodní ochranu pak nemůže ospravedlnit tak kardinální rozpory ohledně samotného jádra azylového příběhu.

33. Během poskytnutí údajů k žádosti dne 21. 6. 2022 žalobce taktéž hovořil o potížích X. se strýcem, X. Během doplňujícího pohovoru dne 9. 3. 2023 (s. 3 protokolu) ale uváděl, že X. Opět se jedná o flagrantní rozpor, pokud by žalobcova sestra kvůli strýci spáchala sebevraždu, rozhodně by na to žalobce nemohl zapomenout.
34. Jde-li o činnost komise místní rady, v poskytnutí údajů k žádosti o ní žalobce nehovořil (zmínil jen obecně obrácení se na ni). Dne 1. 2. 2023 žalobce konstatoval: „*Na přestupkovou komisi jsem se obrátil v X.*“ Jak uvedl dne 9. 3. 2023, na přestupkovou komisi se obrátil dvakrát, ale „*ti mi nijak nepomohli, proto jsem se už vydal přímo na policii.*“ Při porovnání obou formulací soud shledává zřetelný protimluv, neboť při první z nich žalobce poukázal na X. Žalobce od komise ani nic jiného, pro něj příznivějšího, nemohl očekávat. Komise nenahrazuje činnost policejního orgánu ani soudu, a pokud je tomu v indickém právním systému jinak než v prostředí evropského kontinentálního systému, potom žalobce v tomto směru nepředestřel žádné informace ani ve správním řízení ani v podané žalobě. Nelze se tak ztotožnit s tvrzením, že přestupková komise žalobci „*nijak*“ nepomohla.
35. Při pohovoru dne 1. 2. 2023 žalobce uvedl, že strýc a X. k němu chodili domů a X., což žalobce odmítl, načež mu pak vyhrožovali a fyzicky ho napadali asi v X. Současně žalobce ke strýcově chování sdělil: „*X.*“ Jestliže žalobci byly X., není zřejmé, proč by taková nabídka měla být doprovázena výhrůžkami a fyzickým napadáním, resp. čeho by tím žalobcův strýc dosáhl. Dne 9. 3. 2023 již žalobce o předmětné X. nabídce nehovořil, nezmínil se o X., nesdělil nic o fyzickém napadání a toliko uvedl, že pokud bude trvat na vrácení pozemku, strýc ho zabije nebo X. Při poskytnutí údajů k žádosti žalobce nepojednal o žádném fyzickém napadení a k výhrůžkám podotkl, že strýc je nepronášel přímo, nýbrž „*vždy přes někoho*“. Shodně s žalovaným soud shledává závažné rozpory v líčení skutkového děje. Žalovaný také opodstatněně poznamenal, že fyzické násilí představuje nejtěžší projev konfliktu vztahu mezi žalobcem a jeho strýcem, proč je obtížně pochopitelné, že se o něm žalobce dne 21. 6. 2022 nezmínil.
36. K otázce vlastnického práva k pozemku žalobce dne 21. 6. 2022 sdělil, že ho strýc a X. chtějí připravit o jeho zemědělský pozemek. Dne 1. 2. 2023 žalobce popsal, jak X. Dne 9. 3. 2023 se žalobce označil za skutečného majitele pozemku, poněvadž ho zdědí X. Klíčovou je však skutečnost, že žalobce nadále není vlastníkem pozemku, a tvrzení o přechodu vlastnického práva je předčasné. Žalobce se též nikterak nevyjádřil k dědickému nástupnictví v indickém právním systému, nesdělil, že by X. učinila prohlášení vůle, jak má být s pozemkem naloženo po její smrti. Žalobce má přitom X. Nicméně, rozpor představují žalobcova tvrzení stran vlastnictví pozemku.
37. Žalobce upozorňoval na neplatnost právního jednání učiněného pod nátlakem pro nedostatek svobodné vůle, což by ho opravňovalo k nárokování vrácení pozemku po strýci. Jak bylo výše vzpomenu, žalobce dostal X. Jen stěží by žalobce mohl argumentovat nátlakem vedoucím k neplatnosti právního jednání.

38. Z novinového článku ohledně pozemkového sporu, který skončil vraždou jednoho z bratranců, nelze dovodit nebezpečí, které by hrozilo přímo osobě žalobce. Z individuálního, byť velmi závažného, trestného činu se totiž nedají činit závěry o ohrožení celé společnosti, resp. o přesahu do veškerých majetkových sporů mezi osobami blízkými v zemi žalobcova původu. Ze zpráv o zemi původu nevyplývá poznatek, že by celková kriminalita destabilizovala společnost a orgány veřejné moci by nedisponovaly prostředky k vynucování dodržování ustanovení právního řádu.
39. Žalobcův azylový příběh nestaví jasný skutkový základ, na němž by bylo možné uspokojivě posoudit žádost o mezinárodní ochranu, ani stran potíží se strýcem. Především otázka fyzického násilí, tvrzení, že už se návratu do vlasti v souvislosti se strýcem neobává, a X. kvůli strýci představují nejistotu ohledně elementárních okolností, a proto je třeba seznat žalobcův azylový příběh nevěrohodný i ohledně potíží se strýcem.
40. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že se ztotožnil s žalovaným i ohledně věcného posouzení jednotlivých důvodů pro udělení mezinárodní ochrany (nakolik to bylo možné posoudit s ohledem na některé skutkové nejasnosti zapříčiněné žalobcovými nevěrohodnými tvrzeními).
41. Předně lze upozornit, že žalobci nelze udělit azyl, jelikož uváděl výlučně obavy z jednání, které není žádným způsobem motivováno některou z příslušností taxativně uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu. Nešlo o motivaci rasou, pohlavím, náboženstvím, národností, politickými názory ani příslušností k určité sociální skupině. Jednání strýce bylo zjevně motivováno výlučně individuálními, resp. rodinnými spory s žalobcem o pozemek. Chování členů skupiny Nihang pak vyplývalo z podezření stran individuálního jednání žalobce (podíl na krádeži knihy), nikoliv pro jeho příslušnost ke konkrétní (náboženské) skupině osob.
42. Zbývalo tak posoudit důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. K tomu je ale třeba upozornit, že na rozdíl od testu přiměřené pravděpodobnosti vyžadovanému ve vztahu k důvodnosti obav z pronásledování je třeba v souvislosti s doplňkovou ochranou aplikovat test reálného nebezpečí, jenž je pro žadatele o mezinárodní ochranu přísnější. K důkaznímu standardu reálného nebezpečí se vyslovil NSS v rozsudku ze dne 26. 3. 2008, č. j.: 2 Azs 71/2006 – 82: *„Z toho plyne, že ve vztahu ke hrozbě nelidského a ponižujícího zacházení podle čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod [který má totožný obsah jako ust. § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, pozn. soudu] musí být splněn vyšší důkazní standard než ve vztahu k odůvodněnému strachu z pronásledování podle § 12 zákona o azylu (a potažmo ve smyslu čl. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků). Jinými slovy, test „reálného nebezpečí“ je vůči stěžovateli přísnější než test „přiměřené pravděpodobnosti“. Ani test „reálného nebezpečí“ ale nedosahuje intenzity trestního standardu „nade vší pochybnost“, ani důkazního standardu užívaného v zemích common law v civilních věcech („vyšší pravděpodobnost že ano, než že ne“ [balance of probabilities]). Rozdíl mezi testem „reálného nebezpečí“ a testem „přiměřené pravděpodobnosti“ spočívá v tom, že důkazní standard „reálného nebezpečí“ se blíží důkaznímu standardu užívanému v zemích common law v civilních věcech daleko více než důkazní standard „přiměřené pravděpodobnosti“.“ A dále: „Jestliže Nejvyšší správní soud dospěl výše k závěru, že u řadového člena hnutí zatčení z tohoto důvodu nelze považovat za „přiměřeně pravděpodobné“, je jasné, že řadové členství v tomto hnutí nevytváří ani „reálné nebezpečí“ zatčení, neboť test „reálného nebezpečí“ je vůči stěžovateli*

přísnější než test „přiměřené pravděpodobnosti“. U stěžovatele tedy není přiměřeně pravděpodobné, že by byl po návratu uvězněn, ani u něj není dáno reálné nebezpečí nelidského a ponižujícího zacházení v důsledku uvěznění.“

43. Ve vztahu k žalobci by se reálné nebezpečí muselo vztahovat i na odepření vnitrostátní ochrany, což z dosavadních žalobcových kroků ve vlasti presumovat nelze. Žalobce se na vnitrostátní orgány přímo v zemi původu obrátit měl, resp. bylo zcela legitimní po něm požadovat, aby se o získání vnitrostátní ochrany alespoň pokusil.
44. Soud připomíná, že obavy z působení osob v postavení veřejných činitelů mohou být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany pouze, pokud se žadatel nemůže obrátit s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány. Nepokusil-li se žadatel řešit své potíže se státními orgány své vlasti, nebude mu zpravidla moci být mezinárodní ochrana udělena (s výjimkou případů, kdy by pokus o vnitrostátní ochranu byl předem zjevně marný). V usnesení ze dne 25. 5. 2023, č. j.: 4 Azs 87/2023 – 41, NSS reflektoval vlastní předchozí judikaturu: „V rozsudku ze dne 16. 9. 2008, č. j.: 3 Azs 48/2008 57, dovodil, že pronásledování i vážná újma mohou brozit jak ze strany státu, tak ze strany nestátních původců – soukromých osob. „Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí (...) bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, [však] nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.“ (srov. také rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2022, č. j.: 5 Azs 61/2020 30). Nedůvěra stěžovatele ve státní orgány země původu neodůvodňuje absolutní rezignaci na využití prostředků ochrany, které poskytují. Lze odkázat na rozsudky ze dne 18. 12. 2003, č. j.: 6 Azs 45/2003 49, ze dne 31. 3. 2004, č. j.: 6 Azs 41/2004 67, a ze dne 26. 8. 2004, č. j.: 5 Azs 187/2004 49, č. 401/2004 Sb. NSS, nebo na aktuálnější usnesení NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j.: 1 Azs 57/2023 30, či ze dne 9. 5. 2023, č. j.: 9 Azs 71/2023 26.“ Na další judikaturu odkázal NSS v usnesení ze dne 11. 1. 2024, č. j.: 1 Azs 178/2023 – 56: „K obecné obavě z návratu do země původu konstatoval NSS např. v rozsudku ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 54, že obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení mezinárodní ochrany.“
45. Pakliže žalobce měl v místě svého bydliště negativní zkušenosti s příslušníky policie, poněvadž je měl X., není tím důvodné žalobcovo tvrzení, že se nemohl obrátit na nadřízené složky se stížností na jejich postup či s jinak formulovaným podáním k zajištění účinné ochrany svých práv. Identický závěr platí taktéž ohledně poskytnutí pomoci proti škodlivému působení členů skupiny Nihang. Argumentaci nedůvěrou v řádné prošetření věci a v dostatečné ochraně před splněním výhrůžek ze strany skupiny Nihang shledává soud bezpředmětnou, když ze žalobcem doložených novinových článků vyplývá, že policie zločiny skupiny Nihang intenzivně řeší a existuje rovněž politický tlak a zájem, aby tak činila, podobně policie řeší i rodinný incident v souvislosti s pozemky, k němuž žalobce taktéž poskytl novinový článek. V průběhu azylového řízení žalobce taktéž uváděl, že se stran sporu o pozemek obrátí na soud, X., samotný žalobce tudíž možnost vnitrostátní ochrany (minimálně u soudu) připouští; žalobce navíc už X. Dle Informace OAMP ze dne 25. 7. 2022 je pak Indie demokratickým státem a civilní orgány udržovaly účinnou kontrolu nad bezpečnostními složkami, určité potíže se objevovaly u vězňů odsouzených k trestu smrti, zadržených povstalců, domnělých teroristů a zraněných demonstrantů, kdy v některých případech docházelo i k jejich mučení, žalobce však pod žádnou ze

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

jmenovaných skupin nespadá. Po zhodnocení všech daných důvodů soud dospěl k závěru, že se žalobce primárně měl obrátit s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány své vlasti, neučinil-li v uvedeném ohledu ani žádný pokus, nemůže být konstatován nárok na mezinárodní ochranu (krom toho je třeba přihlédnout i k žalobcovu tvrzení, že se přestěhoval X. od místa původního bydliště a už se tam cítil v bezpečí před skupinou Nihang, vizte s. 5 protokolu k doplňujícímu pohovoru). Soud vzhledem ke všem okolnostem (i k nevěrohodnosti žalobcových tvrzení) již pro nadbytečnost neprovedl důkaz zprávou Freedom House k povšechnému tvrzení o četných problémech s policejními orgány, neboť určité potíže ještě nezakládají zjevnou marnost snahy o vnitrostátní ochranu u všech orgánů včetně soudů.

46. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
47. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.
Žalobce neměl
ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. června 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.